

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 10.

Syvende Session.

11te Møde.

Løvedagen den 15de Decbr.

(Fortsat.)

Tesperfen (fortsat): Det Simpleste var at henlægge det Hele under Communalbestyrelserne, saa at de anvendte de Midler, der indkom i disse forskjellige Tavler og paa anden Maade, saaledes, som dem tykkedes. Man maa suldkomien ligesaa godt kunne betroe Sogneforstanderskaberne paa Landet og Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne dette, som man betroe dem Communernes øvrige Anliggender. Derved undgik man ogsaa, at der blev Appel til Biskoppen, som jeg rigtigt nok ikke mener har med denne Sag at bestille. Jeg mener, at Sagen bør gaae den naturlige Vej som alle kommunale Sager, nemlig igjennem Sogneforstanderskaberne og Communalbestyrelserne, som da have at aflægge Regnskab til vedkommende høiere Autoriteters Decision. Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget, forsaavidt det gaaer ud paa, at de i Skolekassens og Fattiggassens Tavler indkommende Indtægter blive affondrede fra det almindelige Fattigvæsen og overlade Communalbestyrelserne til fri Anvendelse til at understøtte Trængende.

Flensborg: Det er langt fra, at jeg skulde misfjende det Princip, der ligger til Grund for dette Lovforslag; tværtimod, Ingen kan mere end jeg erkjende, at Fattigvæsenet hos os, saaledes som det nu er organiseret, vistnok kunde trænge til en Omorganisation. Men et andet Spørgsmaal er, om en Begyndelse som den her foreslaaede kan siges at være

heldig. Jeg skal tillade mig i nogle faa Ord at fremsætte de Hovedanker, jeg har mod Lovudkastet; maafføe kunde de give Anledning til videre Drøftelse, saa at jeg kunde komme til en anden Overbeviisning. — Hvad jeg hovedsagelig har at indvende mod Lovforslaget, er, at det gaaer ud paa at vedligeholde Tavlevæsenet i Kirken. Det har allerede for længere Tid siden været under Omtale, at der var god Grund til aldeles at ophøre hermed; og det forekommer idetmindste mig, at denne Skik ogsaa har store Ulemper ved sig, da den bortleder Opmærksomheden fra Gudstjenesten, navnlig fra Prædikenen, og virker høist forstyrrende paa dem, som ønske at følge denne med udeelt Opmærksomhed. Jeg troer ogsaa, at de Bevægelser, der have været gjorte for at faae Tavleombæringen i Kirkerne ophævet, have fundet stor Gjenklang. Efter dette Lovforslag derimod skulde Tavlevæsenet vedligeholdes, og der er netop Tale, vel ikke om Indførelsen af en heel ny Tavle, men dog om en, der ved en Forening af to til een paa en Maade kan betragtes som ny, og som særligt anbefales til Opmærksomhed, og altsaa skulde være bestemt til at vedblive. Denne Tavle skulde ombæres ved enhver Gudstjeneste, ved enhver kirkelig Forretning, altsaa i et større Omfang end forhen. Jeg synes nu, at de, som ville betænke Skole- eller Fattigvæsenet paa den Maade, og virkelig ere stemte for at bidrage til disse Indretninger, de kunne ligesaa gjerne nedlægge deres Bidrag i Kirkeblokken, der staaer til det Brug; jeg veed idetmindste ikke rettere, end at der ved enhver Kirke er en saadan Blok til frivillige Bidrag. Det hedder derpaa i § 3: „Indtægten af denne Tavle og af de